

Obsah.

Mladý Raoul Lagey žije šťasten s mladou svou chotí Gabrielou na zámku lesparrském. Ale tu přistěhuje se k nim tchýně jeho, stará markýza a s ní do šťastné domácnosti Raoulovy i nesvár. Paní tchýně seč jest zasazuje se o to, aby Gabriela učinila z muže svého rytíře „řádu pantoflového“, což Raoulovi nikterak není po vůli a proto se ohražuje proti takovému jednání, což má pravidelně za následek líčený náрек mladé choti. Jednou při takovém domácím „výstupu“ dojde to tak daleko, že rozlobená panička vyskočí oknem, ovšem vědouc, že jest pod okny velká kupa sena a že v nejhorším „pádě“ nemůže si ublížiti. O této lsti ovšem Raoul neví; rozhněván odstěhuje se do pavillonu, zanechávaje žínku svou i tchýni na zámku. Ale brzy zasteskne se mu v samotě jeho i pomýšlí navrátiti se. Prostřednictvím Hany, mladé nájemnice dvorce naproti pavillonu se nalézajícího, kteráž toho dne slaviti má sňatek se svým ženichem Martinem, odešle choti své list, v němž žádá za smíření. Sotva že dopis odešle, přichází jej navštívití strýc baron Lagey, kterémuž mladý Raoul manželské své „radosti“ odhaluje. Zkušený baron, starý to pán stále dobré vůle, vypracuje plán ku smíření obou manželův. Podmínky smíru, jež prostřednictvím Hany posílá markýza Raoulovi, jsou

příliš ostré a proto uchopí se parlamentář-baron taktěž lsti, jejíž zdar má vésti ku smíru. Vybízí za tím účelem Raoula, by přijal pozvání ku svatebnímu kvasu krásné Hany, k čemuž tento konečně svolí a odejde s baronem do dvorce, kde veselí svatební jest již v plném proudu. Zatím dostavuje se sem i přísná markýza v průvodu své dcery, Raulovy choti, aby spatřila na vlastní oči ponížení Raoulovo, od kteréhož očekává bezvýminečné splnění svých podmínek. Zde „náhodou“ překvapí je baron, který jim ihned namlouvá, že Raoul ku zahrnutí svého zármutku hledá radovánek a zábav u sedláků, a právě o dnešní veselce Hany s Martinem že odhodlal se zahájití odbyvaný ples. K velikému svému ustrnutí a rozhorlení vidí markýza a Gabriela uprostřed tančících vesničanů Raoula a — o hrůza! jak — políbil v nadnou Hanu. Dozvědév se, že markýza i jeho choť jsou přítomny, leká se Raoul z počátku, pak ale, poučen náležitě baronem, kterýž nepozorován byl zaslechl z úst samé Gabriely o lsti její při skoku oknem, rozhněvá se tak, že podepíše ihned baronem sestavené ultimatum, kterýmž oznamuje své choti, že jen tenkrát se smíří, pak-li ona se vrátí touže cestou domů, kterouž jej byla opustila, totiž — oknem! Gabriela, ještě než dostane ultimatum Raoulovo do rukou, schází se s Hanou, a pužena žárlivostí, doráží na ni proto, že odvážíla se s Raoulem tančiti a pak se od něho i políbiti nechala. Ale brzy poznává Gabriela, že Hana učinila tak s dovolením svého muže, i nalezá v ní dobrou a hodnou rádkyni, kteráž jí pobádá ku smíru s chotěm. Tu přichází baron, kterýž sděluje markýze a Gabriele, na oko litostivě, že Raoul jest odhodlán, vydati se s ním na cesty, pak-li že nepřijme Gabriela jeho ultimatum. Markýza po přečtení jeho zuří a vyhrožuje rozvodem,

kdežto Gabriela jen na oko odsuzuje Raoulovo vyzvání, avšak stranou přece nahlíží nesprávnost i nešetrnost jednání svého k manželci. S věrnou nyní družkou svou Hanou umluví se, že až se setmí, „spojenými silami“ přinesou žebřík, a potom že beze všeho hluku nastoupí návrat k milovanému muži touže cestou, kterouž jej byla v přehálení svém opustila. Hlučnou rozmluvou mezi baronem a markýzou přiváben Raoul přichází sem, než zastihne zde již jen barona, oba pak v brzku uzří z úkrytu, jak pod křídlem tmy blíží se k pavillonu Hana s Gabrielou, kteráž jest odhodlána provésti svůj úmysl. Sotva že octne se Gabriela na balkoně, pošle rychle baron Hanu pro markýzu a později pro rozjařené svatebčany. Gabriela na balkoně prosí úpěnlivě svého manžela za odpuštění, což na Raoula účinkuje tak, že v brzku kvapí do pavillonu, by svou Gabrielu mohl pustiti z chladného balkonu do pokoje. V tom přivádí již Hana markýzu, která domnívající se, že Raoula navštívila cizí jakás dáma, odeběře se do pavillonu, odkud přivádí v průvodu Raoula zakuklenou neznámou. Za účastenství všech přikvapivších vesničanův a služebnictva s rozžatými pochodněmi odhaluje svůj „nález“, v němž k veliké své mrzutosti, nehorázné radosti barona i Raoula, a k nemalému veselí všech ostatních poznává svou vlastní dceru — choť Raoulovu. Třesouc se zlostí nad svým nezdarem opouští markýza smířené již manžely, kteří za jáсотu barona a svatebčanů navždy se smiřují.

